# PARLAMENT EUROPEJSKI

*2004* *2009*

*Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych*

WERSJA TYMCZASOWA
**2006/2056(INI)**

29.3.2006

# PROJEKT SPRAWOZDANIA

w sprawie strategii i środków na rzecz integracji obywateli państw trzecich w Unii Europejskiej
(2006/2056(INI))

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

Sprawozdawca: Stavros Lambrinidis

## SPIS TREŚCI

**Strona**

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO .....**Error! Bookmark not defined.**

UZASADNIENIE .....**Error! Bookmark not defined.**

# PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

**w sprawie strategii i środków na rzecz integracji obywateli państw trzecich w Unii Europejskiej**
**(2006/2056(INI))**

*Parlament Europejski*,

– uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany "Wspólna agenda na rzecz integracji. Ramy integracji obywateli państw trzecich w Unii Europejskiej" (COM(2005)0389),

– uwzględniając art. 13 Traktatu,

– uwzględniając Traktat WE, który przekazuje Komisji kompetencje i obowiązki w dziedzinie imigracji i azylu, oraz art. 63 ust. 3 lit. a) tego samego Traktatu,

– uwzględniając wnioski prezydencji po posiedzeniu Rady Europejskiej w Tampere w dniach 15-16 października 1999r., po posiedzeniu Rady Europejskiej w Laeken w dniach 14-15 grudnia 2001r., po posiedzeniu Rady Europejskiej w Sewilli w dniach 21-22 czerwca 2002r. oraz po posiedzeniu Rady Europejskiej w Salonikach w dniach 19-20 czerwca 2003r.,

– uwzględniając Program Haski przyjęty przez Radę Europejską w dniu 2 listopada 2004r., który ustala cele do zrealizowania w dziedzinie wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości na lata 2005-2010,

– uwzględniając nieformalne posiedzenie ministerialne w Groningen w dniu 9 listopada 2004r., na którym po raz pierwszy spotkali się ministrowie odpowiedzialni za politykę integracji,

– uwzględniając podstawowe wspólne zasady w sprawie integracji przyjęte przez Radę Unii Europejskiej w dniu 19 listopada 2004r.[1],

– uwzględniając Kartę Praw Podstawowych Unii Europejskiej, ze szczególnym odniesieniem do jej art. 18, 20, 21 i 22,

– uwzględniając art. 45 Regulaminu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz opinie Komisji Spraw Zagranicznych, Komisji Rozwoju, Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych oraz Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A6-0000/2006),

A. mając na uwadze, że liczba osób przebywających na terytorium Unii Europejskiej, lecz urodzonych poza nią szacowana jest na 40 mln, a łączna liczba ich potomków na wiele więcej; że ta wciąż powiększająca się grupa ludności jest wyjątkowo zróżnicowana, lecz napotyka podobne problemy: odsetek udziału jej siły roboczej na rynku plasuje się dużo poniżej średniej, a odsetek powodzenia szkolnego jest zdecydowanie gorszy; osoby te spotykają się z dyskryminacją w kontaktach z instytucjami publicznymi i prywatnymi; są

[1] Dokument 14615/04 z dnia 19 listopada 2004r.

w niewystarczającym stopniu reprezentowane na scenie politycznej na wszystkich szczeblach administracji rządowej, w tym w partiach politycznych Państw Członkowskich i w instytucjach europejskich,

B. mając na uwadze, że ponad czterdziestomilionowa społeczność urodzona poza granicami Unii Europejskiej mogłaby być postrzegana jako jej 26 Państwo Członkowskie (piąte co do wielkości) oraz że niepokój i wysiłki unijne mające na celu zintegrowanie tej grupy ludności powinny odpowiadać zobowiązaniom Unii podjętym na rzecz integracji krajów przystępujących; próbując sprostać omawianemu wyzwaniu integracji, którego niepowodzenie podważyłoby UE z punktu widzenia społecznego, gospodarczego i politycznego, Unia przeznaczyła na ten cel znaczne środki finansowe,

C. mając na uwadze, że zobowiązanie do integracji zadeklarowane przez Unię Europejską przez długi okres ograniczane było szeroko rozpowszechnioną myślą, że "integracja ma charakter lokalny"; w rzeczywistości zaś integracja to zjawisko globalne w swoich skutkach - szczególnie, gdy nie jest uwieńczone sukcesem,

D. mając na uwadze, że powodzenie integracji wzmocni gospodarkę Unii stojącą w obliczu globalnej konkurencji; Unia przyciągać będzie pracowników i przedsiębiorców, jakich potrzebuje jej gospodarka, a także pracowników naukowych i studentów, którzy są podstawą jej zdolności do innowacji; miasta Unii Europejskiej staną się bezpieczniejsze, a wspólnoty silniejsze; tendencje ksenofobiczne zmniejszą się, a poszanowanie praw podstawowych wszystkich mieszkańców umocni się; pozycja Europy na świecie zostanie wzmocniona,

E. mając na uwadze, że władze lokalne, regionalne i krajowe powinny mieć zdolność i środki do określenia i prowadzenia konkretnych kroków na rzecz integracji, lecz Państwa Członkowskie i Unia jako całość muszą pieczołowicie rozwijać strategie integracyjne i monitorować skuteczność i efekty kroków na rzecz integracji, tym samym zapewniając wprowadzanie strategii integracyjnych, których skutki sprzyjają wspólnym interesom unijnym,

F. mając na uwadze, że integracja jest procesem dwutorowym, który zakłada gotowość obywateli UE do zaakceptowania i integrowania migrantów oraz niesie ze sobą działania zorientowane na wpływanie na zachowania zarówno społeczności imigrantów, jak i społeczności przyjmującej na wszystkich zaangażowanych poziomach, oraz skierowane na mobilizację środków po obu stronach w celu wdrażania polityk,

G. mając na uwadze, że priorytety kierujące działaniami Unii Europejskiej na tym polu powinny zakładać:

- podnoszenie szans imigrantów na zatrudnienie i zmniejszanie różnic w poziomie zatrudnienia między nimi a rdzennymi mieszkańcami,

- stwarzanie lepszych szans dla imigrantów i ich potomków w zakresie szkolnictwa i języka, eliminując na koniec przepaść dzielącą ich wyniki od wyników rdzennych mieszkańców,

- poprawę edukacji politycznej i obywatelskiej, udziału i reprezentowania imigrantów we wszystkich właściwych sferach sprawowania rządów, społeczeństwie obywatelskim i kształtowaniu polityki,

- zwalczanie rasizmu, ksenofobii i dyskryminacji wobec imigrantów - szczególnie w miejscu pracy, szkołach, mieszkalnictwie, służbach publicznych, mediach i w polityce - oraz umacnianie wzajemnego szacunku i zrozumienia obopólnych podobieństw i różnic,

H. mając na uwadze, że istnieje wyraźny związek pomiędzy powodzeniem polityk integracyjnych i ustanowieniem polityki legalnej imigracji na poziomie europejskim,

1. wzywa Komisję do zapewnienia skutecznego wdrażania istniejących dyrektyw związanych z integracją;

2. z zadowoleniem przyjmuje projekt Komisji dotyczący ustalenia Europejskiego Funduszu na rzecz Integracji obywateli państw trzecich na lata 2007-2013 oraz uważa, że działania priorytetowe na rzecz przyznawania środków powinny być określane co roku, skupiając się każdego roku na specyficznej dziedzinie kluczowej, takiej jak zatrudnienie, język, mieszkalnictwo, sytuacja kobiet oraz udział w życiu politycznym i obywatelskim;

3. z zadowoleniem przyjmuje projekt Komisji dotyczący promowania dorocznego Forum Integracji;

4. wzywa Komisję do objaśnienia, rozszerzenia i koordynowania obowiązków w zakresie integracji w jej Dyrekcjach Głównych, w tym przywracając i utrzymując międzydyrekcyjną grupę roboczą do spraw integracji oraz określając szczegółowe obowiązki związane z integracją w różnych Dyrekcjach Generalnych; ponadto wzywa do podjęcia działań na rzecz uczynienia komplementarnymi nowego Funduszu Integracji i Europejskiego Funduszu Społecznego;

5. wzywa Komisję do utworzenia stałej grupy kontaktowej złożonej z przywódców religijnych, ekspertów, migrantów i innych, która doradzać będzie Komisji na temat wszystkich polityk związanych z integracją;

6. wzywa Komisję do ustanowienia rygorystycznych mechanizmów monitorowania na rzecz oceny programów integracyjnych w różnych Państwach Członkowskich, w tym poprzez konsultacje z niezależnymi ekspertami, oraz do opracowywania szczegółowego dwuletniego raportu w sprawie migracji i integracji;

7. zwraca się do Komisji o zwiększenie ilości inicjatyw dotyczących badań i analiz, których celem jest zrozumienie co działa w integracji oraz o ambitne objęcie skutecznymi wysiłkami rozpowszechniania najlepszych praktyk we współpracy z Państwami Członkowskimi i władzami lokalnymi nie tylko poprzez proponowaną stronę internetową, lecz również za pomocą wszystkich innych możliwych i rozsądnych środków;

8. podkreśla znaczenie faktu, że skład kadrowy instytucji europejskich i administracji publicznej w Państwach Członkowskich powinien odzwierciedlać strukturę społeczeństw Unii;

9. wzywa Radę do skorzystania z rozwiązania przejściowego zgodnie z art. 67 ust. 2 akapit drugi Traktatu, aby przyznać Parlamentowi uprawnienia współdecyzji w zakresie integracji i legalnej migracji, a Radzie możliwość głosowania kwalifikowaną większością;

10. wzywa Radę do stałego przeprowadzania dorocznych posiedzeń ministrów odpowiedzialnych za integrację, które zainaugurowane zostały w Groningen podczas prezydencji holenderskiej w UE, w listopadzie 2004r.;

11. wzywa Radę do ponownego rozpatrzenia projektu Komisji dotyczącego stosowania otwartej metody koordynacji do polityki integracyjnej; w tym celu wzywa do zaangażowania Parlamentu Europejskiego w całą procedurę;

12. wzywa Radę do ustanowienia zrozumiałej i dalekowzrocznej dyrektywy ramowej dotyczącej legalnej migracji;

13. zachęca Państwa Członkowskie do przekazania kompetencji do nadzorowania polityk związanych z integracją imigrantów jednemu ministrowi, aby zapewnić, że polityki te są rozdzielone między agencje na wszystkich szczeblach rządu oraz do rozpatrzenia możliwości wyznaczenia wysokiego Komisarza ds. Integracji lub rzecznika ds. integracji w każdym państwie, aby koordynować wdrażanie polityk, rozpowszechnianie informacji wśród migrantów i rozpatrywanie skarg migrantów oraz podejmowanie działań na rzecz rozwiązywania problemów;

14. wzywa każde Państwo Członkowskie do dokonania audytu wszystkich agencji rządowych na każdym poziomie, które są lub powinny być odpowiedzialne za kwestie związane z integracją imigrantów;

15. wzywa Państwa Członkowskie, by zachęcały imigrantów do udziału w życiu politycznym i zapobiegały ich politycznej i społecznej izolacji poprzez - między innymi - analizowanie sposobów przyznawania imigrantom będącym od wielu lat rezydentami w danym kraju prawa do głosowania w wyborach lokalnych i samorządowych;

16. wzywa Państwa Członkowskie do ustalenia przejrzystych, humanitarnych, szybkich i rozsądnych procedur na rzecz przyznawania statusu wieloletniego rezydenta oraz naturalizowania imigrantów-rezydentów od wielu lat i ich dzieci, przede wszystkim wówczas, gdy dzieci te urodzone są na terytorium Państwa Członkowskiego;

17. zachęca partie polityczne, związki zawodowe i społeczeństwo obywatelskie jako całość, na poziomie krajowym, do włączania imigrantów jako pełnoprawnych członków na wszystkich poziomach ich odpowiednich struktur;

18. zachęca Państwa Członkowskie do wzmocnienia ustawodawstwa zwalczającego dyskryminację i rasizm oraz do stosowania istniejącego i rozważenia odpowiedniego ustawodawstwa "pozytywnych działań" na rzecz migrantów w dziedzinach takich jak edukacja i zatrudnienie;

19. podkreśla znaczenie rozwijania wszechstronnych ram na rzecz europejskiego obywatelstwa obywatelskiego przy współpracy Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji;

20. podkreśla znaczenie ustanowienia dorocznych przesłuchań na temat integracji z udziałem Parlamentu Europejskiego i parlamentów krajowych;

21. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji, Radzie oraz Państwom Członkowskim.

## UZASADNIENIE

### I. Wprowadzenie

Czy Unia Europejska powinna przyjąć więcej imigrantów, a jeżeli tak, to jak wielu? Pytania te są słusznym przedmiotem trwającej debaty publicznej w wielu Państwach Członkowskich. Ostatnie badania wskazują, że stała imigracja, mądrze zarządzana, stwarza trwałe korzyści gospodarcze i społeczne. Pomimo tego dla wielu osób imigracja stanowi źródło niepokoju i poczucia braku bezpieczeństwa.

Natomiast kwestia, czy powinniśmy integrować imigrantów, którzy już mieszkają i pracują wśród nas, nie szkodząc i podnosząc poziom naszego życia, jest sama w sobie oczywista. Muszą oni stać się pełnoprawnymi członkami społeczeństwa europejskiego, ostatecznie otrzymując obywatelstwo. Brak któregoś z elementów tego procesu mógłby sugerować, że Unia aprobuje społeczeństwo podzielone na dwie kategorie, co jest pojęciem sprzecznym z naszymi podstawowymi wartościami.

Niniejsze sprawozdanie oparte jest na przekonaniu, że integracja stanowi zagadnienie równoznaczne co do swego znaczenia z powodzeniem rozszerzenia Unii Europejskiej lub światowym ruchem na rzecz praw kobiet. Wobec takiego wyzwania zaangażowanie Unii było do tej pory w dużym stopniu zaniedbywane. Zamiast skutecznie włączać imigrantów w życie szkolne, zawodowe i w systemy polityczne, społeczeństwa w Europie dryfują pod wieloma względami w stanie "dezintegracji".

Jednakże próbując sprostać omawianemu wyzwaniu integracji, którego niepowodzenie podważyłoby UE z punktu widzenia społecznego, gospodarczego i politycznego, Unia wyasygnowała znaczne środki finansowe.

Chociaż Rada Europejska stanowczo potwierdziła swoje zaangażowanie w integrację imigrantów w Tampere, w 1999r. i potwierdziła to przekonanie w Salonikach, w 2003r., rzeczywistość daleka jest od oczekiwań.

Jeżeli niepowodzenie integracji jest powodem niezliczonych problemów, jej powodzenie wzmocni Unię Europejską w decydujący sposób: Nasze wspólne osiągnięcia na drodze ku integracji wzmocnią gospodarkę Unii stojącą w obliczu globalnej konkurencji; przyciągać będzie pracowników i przedsiębiorców, jakich potrzebuje nasza gospodarka, a także naukowców i studentów, którzy są podstawą naszej zdolności do innowacji; nasze miasta staną się bezpieczniejsze, a wspólnoty silniejsze. Korzyści płynące z integracji sięgają nawet dalej niż wzrost PKB, lepszy system emerytalno-rentowy czy uspokojenie niepokojów. Imigranci w Europie mogą stać się pomostem łączącym Unię ze zglobalizowanym światem, poprawiając nasze perspektywy handlowe, wzmacniając sieć społeczną i potwierdzają pozycję Unii jako światowego lidera zdolnego do przezwyciężenia różnic kulturowych i religijnych.

Musimy sprostać wyzwaniom związanym z integracją imigrantów. W rzeczywistości Unia Europejska jest z pewnością najlepiej przeprowadzanym przedsięwzięciem integracji imigrantów na świecie. Ćwierć wieku temu większość imigrantów mieszkających na terytorium ówczesnej Wspólnoty Europejskiej pochodziła z Europy południowej. Dzisiaj

Europa południowa jest dobrze prosperującą częścią Unii, a jej obywatele nie są już postrzegani jako imigranci - choć w tamtych czasach wielu uważało ich za obcych i "niezdatnych do integracji". Wstąpienie tych krajów do Unii Europejskiej wzmocniło ją jako całość. Podobnie teraz: kraje Europy wschodniej są pełnoprawnymi członkami Unii Europejskiej.

Jednak imigranci z ostatnich pięćdziesięciu lat mieli pewną przewagę nad swoimi dzisiejszymi odpowiednikami: pochodzili oni głównie z krajów, których perspektywą było niechybne członkostwo w Unii.

Być może dlatego użyteczne jest myślenie o ponad czterdziestomilionowej wspólnocie obywateli krajów trzecich jako o 26. Państwie Członkowskim UE (i piątym co do wielkości). Moglibyśmy zatem zapytać: Jak możemy porównywać nasze wysiłki poczynione na rzecz integracji tej społeczności do zobowiązań, jakie podjęliśmy na rzecz integracji krajów przystępujących do UE? Powodzenie integracji wymaga poważnego zaangażowania zasobów ludzkich i środków finansowych. Musimy również poszukać w Unii i na świecie praktyk, które w znaczący sposób mogą przyczynić się do szerszego powodzenia integracji imigrantów. Musimy także zwiększyć środki dla skutecznego rozpowszechniania tego rodzaju pomysłów.

ponadto być może najważniejszym zagadnieniem związanym z integracją imigrantów jest sprawa najrzadziej omawiana: w jakim modelu społeczeństwa chcemy, by ludzie ci integrowali się? Najbardziej kluczowym powodem integrowania imigrantów w Europie jest fakt, że jeżeli tego nie uczynimy, zdradzimy ideały i zasady, na jakich oparta jest Unia. Zbyt często nasza reakcja na imigrantów określa nas jako ludzi o zamkniętych umysłach, zapatrzonych w siebie, stronniczych i reakcyjnych. Zatem również nasze społeczeństwa przejmują te cechy.

Integracja nie może istnieć bez tych, z którymi następuje integracja i tych, którzy się integrują. Oznacza to, że integracja migrantów zakłada naszą chęć do zaakceptowania ich i zintegrowania z nami. Nasze polityki muszą zatem prowadzić procesy stabilizacyjne poprzez wpływanie na postawy zarówno imigrantów, jak i społeczeństw przyjmujących oraz poprzez mobilizowanie środków po wszystkich stronach aby skutecznie wprowadzać te polityki.

**II.Uzasadnienie dla zaangażowania Unii Europejskiej w integrację**

Dlaczego Unia Europejska powinna być zaangażowania w integrację imigrantów? Ponieważ niepowodzenie jednego Państwa Członkowskiego w udanym wprowadzaniu polityk integracyjnych może mieć niekorzystne skutki dla całej Unii.

- Zatrudnianie imigrantów poniżej ich kwalifikacji osłabia nie tylko poszczególne gospodarki krajowe, lecz także gospodarkę całej Unii.
- Wysoko i nisko wykwalifikowani pracownicy, których potrzebuje nasza gospodarka, mogą kierować się ku szarej strefie lub ku gospodarczym konkurentom Europy, jeżeli postrzegać będą Unię jako niegościnną.
- Brak skutecznej polityki integracyjnej może prowadzić do negatywnej percepcji i tworzyć niekorzystne stereotypy imigrantów, a w konsekwencji prowadzić do obronnych polityk imigracyjnych.

- Strach obywateli może podważyć szacunek dla godności ludzkiej, wolności, demokracji, równości, zasady prawa i przestrzegania praw człowieka, w tym praw osób wywodzących się z mniejszości;
- w najbardziej ekstremalnych przejawach, alienacja może zrodzić radykalizację, która zagraża wspólnemu, unijnemu poczuciu bezpieczeństwa;
- negatywne stereotypy na temat nieintegrujących się imigrantów mogą podważać powodzenie rozszerzenia Unii Europejskiej.

Jednakże w obliczu powyższych kwestii Unia od długiego czasu jest sparaliżowana szeroko rozpowszechnioną opinią, że "integracja jest sprawą lokalną, a inicjatywy integracyjne mają być prowadzone na szczeblu lokalnym". Sąsiedzkie szkoły, związki, przedsiębiorstwa, miejsca kultu i inne instytucje prowadzą trudną pracę mającą na celu zbliżenie nowo przybyłych i rdzennych mieszkańców w sposób pozwalający na budowanie wspólnot i poprawiający jakość życia. Lecz integracją jest kwestią globalną jeżeli chodzi o jej konsekwencje - przede wszystkim, gdy się nie udaje.

A zatem gdy władze lokalne, regionalne i krajowe powinny dokładnie określać kroki podejmowane na rzecz integracji, Państwa Członkowskie muszą stosować skuteczne strategie integracyjne, których rezultaty sprzyjają wspólnym interesom unijnym. Właśnie poprzez monitorowanie rezultatów instytucje unijne mogą i muszą stać się jeszcze bardziej aktywne i - przede wszystkim - skuteczne.

## III. Działania w przeszłości i w przyszłości - zalecenia sprawozdawcy

Poprzednie prezydencje w UE oraz Komisja Europejska wykonały ogromną i wspaniała pracę w rozwijaniu polityki integracyjnej. Jednakże wspólne, unijne wysiłki okazują się szczególnie nieadekwatne na poziomie wdrażania, nawet w bardzo ograniczonym obszarze, w którym Komisja ma kompetencje do działania. Dwa przykłady dla podkreślenia tego punktu: Europejskie Obserwatorium Ruchów Migracyjnych, którego otwarcie szeroko zapowiadano w 2003r., nigdy nie zostało utworzone. Natomiast inauguracyjne wydanie dorocznego Raportu na temat migracji i integracji, o którego sporządzanie raz w roku Rada Europejska zwróciła się do Komisji, ukazało się o czasie w czerwcu 2004r.[1], lecz do kwietnia 2006r. wciąż nie pojawiła się jego kolejna edycja.

W 2006r. i później Komisja Europejska i inne instytucje europejskie będą miały wyjątkową okazję do wpłynięcia na integrację imigrantów.
Musi zostać ona wykorzystana i użyta dla osiągnięcia jak najlepszego rezultatu.
Jednakże przed podjęciem nowych przedsięwzięć, poważnie nadwyrężą unijną uwagę i środki, sprawą dużej wagi jest zapewnienie skutecznego wprowadzania istniejących dyrektyw, które dotyczą integracji imigrantów. Do Komisji należy bardziej szczegółowe kontrolowanie transpozycji dyrektyw w zakresie integracji, a także skuteczności praktyk administracyjnych czuwających nad stosowaniem prawa w życiu codziennym imigrantów.

Spośród nowych inicjatyw najbardziej znacząca to prawdopodobnie nowy Europejski Fundusz na rzecz Integracji obywateli państw trzecich. Sprawozdanie sugeruje, aby Komisja przyjęła sześć zasad na rzecz przyznania nowemu Funduszowi Integracji UE:

[1] COM(2004)0835

a. Jeden punkt główny powinien określać wydatki; wśród dziedzin, w których dokonywane są roczne inwestycje, powinny znaleźć się: zmniejszeniu rozziewu w zakresie zatrudnienia pomiędzy rdzennymi mieszkańcami i imigrantami; poprawa wyników szkolnych imigrantów; postępy w zakresie perspektyw edukacyjnych i zawodowych kobiet; programy językowe i wprowadzające; a także szerszy udział imigrantów w życiu politycznym;
b. fundusz powinien promować inicjatywy mające jak największy potencjał zastosowania w całej Unii;
c. Komisja powinna przyznawać każdego roku rozsądny i określony procent środków z Funduszu na zapewnienie sporządzenia przez niezależnych ekspertów oceny skuteczności programów finansowanych przez Komisję;
d. po określeniu przez ekspertów programów, pierwszeństwo przyznane musi zostać rozpowszechnianiu i przystosowywaniu tych programów do wykorzystania w innych Państwach Członkowskich przez władze miejskie i lokalne;
e. inicjatywy Państw Członkowskich na rzecz koordynowania wysiłków integracyjnych i wymiany najlepszych praktyk muszą być wspierane;
f. programy, których celem są osoby niedawno przybyłe muszą być głównymi beneficjentami środków; jednak programy przeznaczone na rzecz potomków imigrantów drugiego i trzeciego pokolenia również muszą otrzymywać fundusze.

Kluczowy jest także zamiar Komisji - jak podkreślono we właśnie wydanym "Planie politycznym w sprawie legalnej migracji" - dotyczący sporządzenie dyrektywy ramowej w sprawie legalnej imigracji oraz dyrektyw mających na celu zwiększenie możliwości Unii do przyjmowania wysoko wykwalifikowanych imigrantów, sezonowej siły roboczej i stażystów. Plan ten jest stanowi ważny etap dla uznania, że imigracja i integracja idą w parze oraz że ta pierwsza nie może odbywać się bez drugiej. Plan musi zostać lepiej sporządzony i uznawać, że potrzeby związane z integracją różnych kategorii imigrantów są niezmiernie różne.

W międzyczasie Komisja zapowiedziała również, że zamierza stworzyć prototyp strony internetowej, aby rozpowszechniać dobre praktyki w dziedzinie integracji. Podczas gdy strona taka wydaje się ważna, wysiłki Komisji na rzecz zidentyfikowania, przeanalizowania i promowania najlepszych praktyk muszą wykraczać daleko poza ten obszar, w trybie pilnym i to we wszystkich kluczowych dziedzinach (takich jak szkolenia językowe, mieszkalnictwo, szkolnictwo, media, dialog między kulturami, itp.).

Ważne jest także zreformowanie sposobu, w jaki Komisja i władze Państw Członkowskich przeprowadzają integrację imigrantów. Z tego powodu w sprawozdaniu kierowany jest wniosek do Komisji o wyjaśnienie, rozszerzenie i koordynowanie odpowiedzialności na rzecz integracji w Dyrekcjach Generalnych, w tym przywracając i utrzymując międzydyrekcyjną grupę roboczą do spraw integracji oraz określając szczegółowe obowiązki związane z integracją w różnych Dyrekcjach Generalnych. Ponadto w sprawozdaniu wzywa się do podjęcia działań na rzecz uczynienia komplementarnymi nowego Funduszu Integracji i Europejskiego Funduszu Społecznego.

Jeżeli chodzi o Państwa Członkowskie, sprawozdanie zachęca je do przekazania jednemu ministrowi kompetencji w zakresie nadzorowania polityk związanych z integracją imigrantów oraz do zapewnienia spójności polityk na wszystkich szczeblach rządu i u zainteresowanych stron. Wzywa je także do rozpatrzenia możliwości wyznaczenia Wysokiego Komisarza ds.

Integracji lub rzecznika ds. integracji, aby monitorować wdrażanie polityki, rozpowszechniać informacje i rozpatrywać skargi imigrantów.

Żadna poważna polityka integracyjna nie może być prowadzona bez aktywnego udziału samych migrantów. W tym celu w sprawozdaniu zwrócono się do Komisji o powołanie stałej grupy kontaktowej złożonej z przywódców religijnych, ekspertów, a przede wszystkim z samych imigrantów, której zadaniem będzie doradzanie Komisji na temat wszystkich polityk związanych z integracją.

Ostatni, lecz niemniej ważny punkt, to oczywisty charakter ostatniego zalecenia na rzecz integracji, które wyraźnie prowadzi do obywatelstwa. Podczas gdy prawa do obywatelstwa jest suwerenną dziedziną Państw Członkowskich, koncepcja "obywatelstwa obywatelskiego" bronione przez Komisję (zbiór praw i obowiązków, które mogą posłużyć jako prekursor obywatelstwa - musi zostać rozwinięta. W sprawozdaniu wzywa się Państwa Członkowskie, by zachęcały imigrantów do udziału w życiu politycznym i zapobiegały ich politycznej i społecznej izolacji poprzez - między innymi - analizowanie sposobów przyznawania imigrantom będącym od dawna rezydentami w danym kraju prawa do głosowania w wyborach lokalnych i samorządowych; do ustalenia przejrzystych, humanitarnych, szybkich i rozsądnych procedur na rzecz przyznawania statusu wieloletniego rezydenta oraz naturalizacji imigrantów będących rezydentami od wielu lat i ich dzieci; oraz zachęca się partie polityczne, związki zawodowe i społeczeństwo obywatelskie jako całość, na poziomie krajowym, do włączania imigrantów jako pełnoprawnych członków na wszystkich poziomach ich odpowiednich struktur;